

Scharling: De Udtalelser, der ere fremkomne fra ærede københavnske Folketingsmænd, kunde frembringe den Forestilling, at København skulde nære særlige Ønsker om at blive fri for denne Lov, og da den førte Forhandling ligeledes kunde fremkalde den Forestilling, at der skulde vises Københavns Kommune en særlig Begunstigelse ved, at denne Lov ikke blev fremmet, vil jeg som københavnsk Folketingsmand i Modsætning dertil udtale, at jeg anser det for at være af stor Betydning for København, at dette Lovforslag bliver gennemført, og at jeg anser det for højst tvivlsomt, om den Kirke, hvis Betydning Folketinget har anerkendt ved at bevilge Bidrag dertil paa Finansloven, vil kunne blive opført, dersom denne Lov ikke bliver gennemført. Da Københavns Kommune har anbefalet, at Sagen fremmes paa den Maade, som nu foreslaas af den højtærede Kultusminister, vil jeg for mit Vedkommende indtrængende anbefale, at dette Lovforslag bliver gennemført og gjort til Lov.

A. Nielsen: Det, som vi hørte af det ærede Medlem for Veringe (H. Holm), var utvivlsomt hans Valgprogram. Det var det Valgprogram, som han vil stille sig paa derovre, trængt, som han er, af Agrarer, som han selv har næret ved sin Barm gennem det Koketteri, der fra den Side er drevet med Agrarerne. Men jeg synes rigtigt nok, at naar det ærede Medlem drister sig til at slynge dette Ting Ordene „Nedværdigelse“ og „narre“ i Ansigtet, stiller han sig højere op, end selv det betydeligste Medlem her i Tinget kan have Lov til. Det forekommer mig at være lige stift nok, at han tør byde Tinget dette. Det skulde være en Nedværdigelse, om dette Ting tog i Betænkning at overveje, om det er nyttigt, om det er heldigt, om det er forsvarligt at fortsætte paa den Vej, man har været inde paa, at gøre Kirkeinstitutionen her i Landet til at være foruden en Stats-sag ogsaa en *tvungen* kommunal Sag! Det er i Virkeligheden det, Spørgsmaalet staar paa, og lader os nu overveje det Spørgsmaal ganske med Ro og ikke hidse os op til den Højde, som det ærede Medlem befinder sig paa. Hvor have vi et Sidestykke til det, der foreslaas her? For *Kjøbenhavns eyet Vedkommende* er der vel et Fortilfælde, men ellers ikke. Ude i Landet bygge vi Kirker paa den Maade, at der tilvejsendes private Bidrag, og saa skyder Staten til for øvrigt, men tvungne kommunale Bidrag have vi ikke. Maa jeg spørge det ærede

Medlem, der talte saa uendelig højstemt: hvad er det for Interesser ude i Landet, der lide ved, at vi ikke ved Lov tvinge Københavns Borgere til at give Bidrag til en Kirke, som der er Penge nok til i Forvejen? Hvad er det for Interesser? Hvilke Agrarstemmer tror det ærede Medlem at vinde paa denne Historie ovre i Veringe Kredsen? (H. Holm: Ikke en eneste!) Det ærede Medlem skal ikke protestere hovedrystende, thi det er dog *det*, det ærede Medlem vil forsøge. Det ærede Medlem henviste til, at vi forleden erkendte, at der burde ydes Bidrag til denne Sag. Det erkendte vi, fordi det er forfatningsmæssig givet. Det er for saa vidt forfatningsmæssig paabudt, at Staten skal støtte Folkekirken, og derfor ydede vi dette Bidrag paa 50,000 Kr., men Staten kommer ikke til at ofre en eneste Øre mere eller mindre, enten denne Lov bliver vedtagen eller ikke. Saa naar det ærede Medlem taler om Københavneri, vil jeg deroverfor sætte et andet Ord, og det er: *Skaberi!*

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Holm: Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at her er ikke Tale om at paatvinge Københavns Kommune et Bidrag. Københavns Kommune *har* selv paataget sig frivillig at bidrage til denne Kirke, og Spørgsmaalet er det, om vi ville fritage Københavns Kommune for en Byrde, den frivillig gennem sine Repræsentanter har paataget sig. Det er Sagen, og det kan ikke hjælpe, man prøver paa at bortforklare det.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne nedlægge en Protest mod den Udtalelse af det ærede Medlem for Veringe, hvori han saa højtidelig forsikrede om den Interesse, han nærede for København. Hvis vi havde mange af Byens Borgere, der nærede en saadan Interesse for København som det ærede Medlem, saa det sørgelig ud, thi det viser sig jo, at han ved enhver Lejlighed, hvor han kan komme til det, modarbejder denne Bys Interesser. Vi kunne fremhæve en Række Afstemninger i den sidste Tid, som med tydelige og klare Tegn viser, hvorledes det ærede Medlem ved enhver Lejlighed lægger sit Had til denne By for Dagen. Jeg vil derfor bestemt protestere mod, at det ærede Medlem her udtaler, at han har Interesse for Køben-